

Isten és Ember

Én jól elterveztem mindent. Mire van szükségem. Elképzeltem életemet, mitől leszek boldog és hasznos. Mit, hogy tudok megszerezni, egyáltalán mi az, ami jár nekem. Kitaláltam az igazságot. Megfogalmaztam rengeteg dolgot, mi tehetne boldoggá. De minél többet szerzek, annál több problémát támasztasz elém, egyre szegényebb az életem, lassan elveszed tőlem az örömöket és betegségekkel sújtasz, meg magánnyal. Szenvedésem fokozódik, mert kívánságaimat egyre kevésbé hallgatod meg, viszont egyre több bajt, betegséget és bűnt hozol a világba. Gátolsz minket, amiben csak igyekszünk. A rontást hozod ránk. De legfőképpen, nem szeretsz minket és igazságtalan vagy.

Elrendeztem mindent Neked, elmondtam, elmondattam, leírtam mindent. Az egész világot Neked készítettem, Neked adtam. Sőt, vért izzadok, hogy magamat is odaadjam Neked. De ha nem kellek, akkor magamat feláldozva is megmutatom, mennyire fontos vagy nekem. Nincs titkom előtted, de Te nem vagy kíváncsi rám. Nem érdekel, hogy működik a világ, miként járjal benne, bajod ne essék, de találkozzál velem. Csak Magaddal vagy elfoglalva és úgy gondolod, mindent tudsz, nekem csak szolgálni kell Téged. Mit gondolsz, hova jutnál, ha mindent megadnék, amit kívánsz? Nem látod, ha megengedem és többet szerzel Magadnak, amit csak megkívánsz, hol kötsz ki? Úgy érzed, ezektől lennél boldogabb? Ez az élet teljessége? Étvágyad fokozódik, de ahogy eszel egyre többet, úgy nő az éhséged. Mert nem azt eszed, ami éhségedet csillapítaná. Erre még nem jöttél rá? Elhízol, mégis hiánytüneteket mutatsz. A gonosztól próbállak megmenteni, de még Magadtól, sem tudlak, mert megengedem neked az önálló akaratodat, ami nélkül nem lennél képes a szeretetre.

Templomlépcső, 2022. december